מה שביחה לחלתר לף מכירה לחלתר · וח"ת והח ממם לחלתר קוסם ידיעת בעלים לי לפסר להיות דומיח דטביחה דה"ל יהום שלא מדעת וקיימת לן כחבי דלא הוי יהום וי"ל דטביחה נמי חין דרך לטבוח לחלתר עד שיבוח לביחו ובחוך כך מסחמת יודעין הבעלים :

גניבה בנפש מוכיח · וח"ת גניבה בנפש שחני דלא ניחקק לטביחה וי"ל דהכח נמי לח ניחקק לטביחה חלח בלח היקפח יליף לה מטביחה ולהכי קחמר ר' יוחנן דחדרבה חיח לן למילף מכירה ממכירה . **רבי** יוחנן סבר חיובים בין לפני יהום בין לחחר יהום · חימה דלכחורה ק"ל כרבה דיהום כדי קני וק"ל כר' יוחנן לגבי ר"ל דחיובים לף לחחר יהום וחמחי חייב לחחר יהום כיון דיהום קני-שלו הוח טובח ושלו הוח מוכר וי"ל דלפסר דלח קי"ל לף כרבה ולח כר' יוחנן דחמרח לקמן בשני חלו הדברים :

הוא לחמר כלטוטין · וח"ת והח לטוטים מחלין לף לחר יהום דהח סחם גניבה הוי יהום בעלים כרבען דר"ם* ח"כ קסברי לטוטין דיהום לח קני ור"ל מודה דחין יכול להקדיש לחר היהום דסבר יהום קונה וכ"ש דהוי יהום שלא מדעת שחינם יודעים שם לקטו שם לחו הח גבי חמרי דזיקח לחמרי בחלו מליהום (ב"מ ד' כב: ושם*) כיון דבכיחי דנחרי חניב יהום מדעת וי"ל דהכח לח שביח כולי החי שילקטו שילחים מן הבעלים ולח דמי לחמרי דזיקח ושביב יהום שלא מדעת הוי יהום ליכח למימר דלטוטין סברי כר"ם דחמר סחם גניבה לח הוי יהום בעלים וח"ת ומיבי מדמי הקדם לחילול שכמו שיכול לחלל מה שביד חבירו כן יכול להקדיש והלח חע"פ שחין יכול להקדיש פירות של חבירו יכול לחלל הקדם של חבירו כדמשמע ברים המלה רבה (יבמות ד' פח·) דקחמר לי קדושת דמים מקום דבירו לפדותו ולי קדושת הגוף לי דיהיה כו' משמע דבקדושת דמים חין חילוק בין דיהיה לחבריה וי"ל דלח דמי להקדם מלחר שהוקדש ילח מרשות בעלים וכמו שהבעלים יכולין לפדותו כמו כן לחר לגבי כרם רבה *הבעלים זכחים לחולכה בירושלים וח"ת חלכתי הרי יכול לחלל מעשר שני של חבירו לחמרינן בפרק החים מקדש (קדושין דף נה: ושם) חין לוקחין בהמה ממלה עבדים וקרקעות ממעות מעשר שני וחם נקח יחלל כנגדן בירושלים ופריך לחמחי יחזרו דמים למקומן ומשני כשברח לחמת מחללין ממעות שביד המוכר וי"ל דהחם הוי כמו גזלן דמי לח ברח הוי המקח חוזר בו והוי כמו גזל ולח נחייחבו הבעלים ולטוטין דהכח לי נמי החם הקסת בעלמח וכן משמע החם מחוך הסוגיח ומיהו בפרק לוקח הגזול (סוכה ד' נט· ושם) משמע שיכול לחדם לחלל [דמי] פירות שביעית של חבירו שלא מדעחו דחניח חין מוסרין דמי פירות שביעית לעם הארץ יותר ממזון שלש סעודות וחם מסר לומר הרי מעות הללו מחולין על פירות שיש לי בחוך ביתי וכח ואוכלן בחורת שביעית וי"ל דחפקינהו רבנן מרשות עם הארץ כדי שלא יהח נכשל ואוקמינהו ברשות זה שיכול לחלל דהפקר ב"ד הפקר ומיהו קשה דבפ"ק דבכורות (דף ימ· ושם ד"ה שפודה) משמע דהפודה פטר חמור של חבירו פדיון ואפילו שלא מדעתו מדבעי לים פדיון פדוי לפודה לו ללמוד פדיון לבעלים ולי מדעת בעלים דומה היה דפדיון פדוי לבעלים ויש לומר דפטר חמור לח דמי לכרם רבעי דיכול לחסור בהנחה הוי כמו הקדם לענין זה שיכול כל חדם לפדותו ולח ממש הוי כהקדם דבהקדם פשיטח לן דפדיון פדוי לפודה ובפטר חמור מסקינן דפדוי לבעלים ומיהו דבר חימה דהיכי מדמי הקדם כלל לחילול דלמה לח יוכל לחלל נמט רבעי ומעשר שני של חבירו שלא מדעתו כיון דזכות הוח לו לזכין לחדם שלא בפניו דהח דמבעי לן בחין בין המוכר (נדרים ד' לו:) התורם מלו על של חבירו לריך דעת בעלים לו ללו הייט טעמח דבקחמר החם דללמח ניחח ליה למעבד מלוה בממוניה לבל הכח וכי חין טוב להם למלקטים שיחללו לותם הבעלים ממה שיחללו בלח חילול [וע' תום' קדושין יו· ד"ה מחקף]:

מדע שפשם גניבה : מיד מחייחנן וחם מכרן גנב לחחר מיד קנה דחניכן _ חביבי יהום ומיהו רשום,ומיחי _שהרי חמלים חורה גנב ומכר משלם ד' וה', והח דלמח לח לייהום _ מרה ולהו מכירה היח : **מנח נהו משום דשפש גניבה יהום בעלים היח** · חלמח חורה חור מדיליף ר' חלעזר טעמח מהחי ליח למרח בהדיח דלח לייחם פחור המוכר מד' וה' : **ודלמח** · מייחיב רחמנח ותע"ב דלח לייהום ,לר"ח פריך דילף מהכח יהום לסחם גניבה : **ודלמח דשמעיניה דמייחם** · דהכי משמעינן קרח חבל'סחם גניבה לח חילף חילף מינה : **גניבה בנפש** · הגוזב נפש *ומכרו חין כחן יהום שחין חדם מחייחם על עלמו ורחמנח חייבינו חע"ג דלח לחמו מעשיו : **לפחר יהום מפי** · מי ס"ל יהום גרידל קני כרב ושלו טובח ומוכר לר' דלמח לח קני וכ"ש דלחחר יהום מחייב דחמרו מעשיו : **גנב והקדיש משלם כפל** · לבעלים : **ומינו משלם ד' וה'** · דהח כי טבח דהקדש טבח ורעטו" חמר רחמנח :"משלם שנים לרעהו" ולח להקדש וכיון דפטריה מכפל חו לח מחייב בטביחה ומכירה דחשלומי חרבעה וחמשה חמר רחמנח ולח שלשה ומרבעה ,כי מדלים בכפל מיניהו הוו ליה שלשה וחרבעה: מה ביניהו שלו לף כל שלו גרסי' : **שהקדישו בעלים** · ולטולם לפני יהום : **הוא דחמר** · ר"ל דחרלה כשהקדישוהו בעלים : **שכר לה כלטוטין** : דחמרינן לקמן (ד' שם·) בכרס רבעי הלטוטים מניחין כו' בני חדם חסידים שרוצין לשלם ידי כל חדם מן הטביחה כשיש להן כרס רבעי וחושבין שמח לוכלין ממנו עוברי דרכים בלח פדיון : **מניחין מטוח ולומרים כל שנלקט מזה** · כל מה שנלקטו בני חדם היוס מכחן יהח מחולל _ חלמח _ חע"ג דליחיה _ בכשוחייהו מיפרק וחפיש להו למטוח בקלומה: **שפרי מורם קרן לבעלים** · לי כשהקדישו בעלים,כפל חמחי מחלם,הרי חזרה קרן לידם דהקדשוה _ כל היכח דליחיה , ובפל לח מחייב _ חלח _ בשמפלחת ביד גנב שבחלו _ עדיים כדלחיב "לח המלח חמלח בידו: **כשעמד בדין** · שבחלו _ עדיים _ קודם שהקדישוהו בעלים : [לקמן קו:]

בקזוזות

למילתיה ושבח ומכר הוה ליה גזלן,וגזלקאינו משלם חשלומי ארבעה וחמשה חייב

[לקמן סט:ב"מ ו· ע"ש סב· מוליו קלט· חמורה טו· כט: ערכין כח· ט"ס]

[לקמן סט: ע· קדושין נכי ב"מ ז']

מעשר שני פ"ה מ"ל

[לקמן קו:]

גליון השם גמ' ודלמח דשמעיניה דמייחם · עי' לקמן דף קיד ע"ל חום' ד"ה רבה חומר :

חע"ג דממון גנוב הוח מ"מ הבעלים כו' שעתה מהילופי גרסאות

נ א מיי' פכ"ד מהל' כלים הל' ז ופ"ו מהל' גזילה הלכה ג טוש"ע מ"מ סי' שסח סעי' ב :

נא ב מיי' פ"ט מהל' גניבה הל' ח סמג לחוין קמ :

נב ג מיי' שם פ"ח הל' ח טוש"ע שם סעי' ב :

נג ד מיי' שם פ"ב הל' ו סמג שם :

נד ה מיי' פ"ו מהל' עכו"ם הל' כח סמג עשין קלב :

נה ו מיי' שם הלכה כד סמג שם טוש"ע ח"מ סי' שנד סעי' ז ופוש"ע י"ד סי' רנח ס"ו:

נו ז מיי' פ"ט מהל' מעשר שני הלכה ז וע"ש בכ"מ :

נז ה מיי' פ"ב מהל' גניבה הל' טו :

נוסח (האשכ)
אמר ר' יוחנן ור"ל הגנב, ואמר לאמר טעת־אשו הגזלן :
ר' יוחנן־חייב
ר"ל־פטור(ד"אש קונה ושלו הוא [לקמן קידי] אבל)

מפרש
(מארקא)
קושיות על ר' יוחנן ועל ר"ל
תשובות
שלפ' הירוך [ד"ה מחמר]

ת"ש גוסא
(ר' יוחנן בן נזיר בשלים אמרו חייבי גזלנין ואוכלי נבלות ד' וה'

מפרש
נפיונות לקושיות על ר' יוחנן